

Chladná rána

ortodoxním trampům

22222222222222222222222222222222

"Co očekáváš od 'orty'?"

Po pilsenské poněkud chaotické v Sokolově a předloněcké divácky výrazné v Olomouci - všechno a nic - jedu do Plzně s prázdným očekáváním, které chce být naplněno. A zdá se mi, že má šanci. Cítím něco nového, pohyb, resp. pokus o rozhýbání. Z kritických pohledů vzniká Hurá. Sedím ve vlaku a píšu příspěvek, jiné už jsou rozepsány, 1. číslo je již mezi lidmi. Ta skutečnost ve mě vzbuzuje aktivitu - něco sekybe. Něco, co vybočuje za zaběhnutých kolejí - alespoň si to myslím. Probouzí se ve mě nadšení pro věc, nadšení, které mně svádí napsat vyznání pohybu a prostoru Na okamžik se ve mě stírá i nepříjemný pocit z červnové Jistebnice. Tam nic nového nezaznělo. Jakoby trampští písničkáři čerpali ze staré trampské písně a obecnostvů dál nedospěle. Věšně opakované obecné problémy, natožené jen trochu z jiného pohledu, zaručující úspěch. Zmizel problém člověka - jedince, žijícího v tomto konkrétním světě denně se střetávajícího a nuceného rozhodovat. Chybí myšlenkový projev v širších rozměrech než v pocitu křivdy a zloby světa, vybíjí se v sentimentálních a nejasných obrysech slov. Chybí nadhled a odstup, chybí přítomnost uvnitř. Je jen úporná shaha něco vyjádřit, vyslovit. Postrádám v textech nejen závažnost, myšlenkovou hloubku, kulturu slova, ale i humor, lehkost a hravost jazyka, využití jeho zvukových možností. Je to problém, který nevyřeší náraz Porta, ja to problém otázka celé kulturní atmosféry, ve které žijeme a ze které "cosi" vymizelo

Wickie

Žádná tiskovina, která nemá toto razítko - s čunětem, nemá s námi nic společného.

red

Zaujal mne ve dvojici Portýru článek Povidla. Ani ne tak pro svůj obsah, ale pro to, že vůbec je. Není sice dlouhý, ale možná právě na jeho místě mohl být názor lidí na Kovaříkovou suverenitu, s jakou nám sděluje, že vysvětlil lil Žaně Bičevské co je to tramp. Jestli se mu to podařilo, obdivuji se mu. I když mne takhle problematika dost zajímá a jezdím ven už přes šest let, asi bych to nedokázal.

Nebo tam mohl být článek o tom, jak se ke zpěvačce pro velkou oficiální suitu obyčejní lidé ani nemohli dostat. Nebo tam mohl být názor na... Porta je přece dost velká a jako taková sebou nese problémy o kterých bych si přečetl raději, než o povídkách.

Feđa

Kousek za bránou seděli na zemi dva klasický sedmnáctiletí trampové měli v ruce jednotku Portýra, oba do něho schovávali hlavy a četli a četli.

Vážným krokem službukonajících osob k nim přišli dva příslušníci VB a se slovy "tak co to tady čtete" jim ho vzali.

Skutečně, takový zájem o Potryra jsem nečekal

Feđa

Odposlechnuto:

nejen pochvalná slova -

"Kdyby vás už chtěli ti vaši američani postřílet, vy hajzlové!"

.....
 Střípky k diskotéce
 Jiřího Černého :

Proč folk malých ale živých národů?
 Cesta ke kontinuitě, kterou je tradice. Kontinuitě ospravedlňující právo, nárok na svébytné trvání a nepodlehnutí.

Jasný opěrný bod proti uniformitě, univerzalizmu, všemu sériovému a beztvaremu, všemu, co se staví nad samozřejmý a přirozený pocit příslušnosti, náležitosti. Jasný opěrný bod proti univerzálnímu a studenému realismu, ve kterém nakonec nic nemá cenu ani tvar. Není vám to něčím blízké, trampové?

Ale co si z toho vezmete ?

Odposlechnuto od J.Č.:

Dělení písniček je moc - někdy až neskutečné. Podle mne existují tři skupiny - První jsou písničky, na první poslech nesnesitelné, vyvolávají dojem, že s váma někdo jedná jako s idiotem.

Druhou skupinu písniček člověk registruje, nevadí mu a jdou nějak okolo. Takových je snad většina. A konečně třetí skupinu písniček tvoří ty, s kterými jste se nesetkali, které působí nově, při jejichž poslechu jako by se člověk s něčím setkával. Měl pocit: Takhle nějak to bylo. To je přesně ono.

/volně podle paměti zapsal

Shorty /

Ironický a žertovný text? prosím. Nakonec v satíře mají Čechevové velikou tradici. Bohužel šprýmy a hrátky viditelně slouží jako útočiště, východiště z nouze a laciný lapač unaveného obecnstva. A nejen unaveného - nenáročného, vděčného za cokoli, co bez nároku na aktivitu zaujme. Tedy - chcete-li mít úspěch, pište jednoduché písničky, pokud možno parodie /u těch navíc divák zná melodii, je lapen předem/. Ať se můžeme alespoň posmívat a usmívat, když na přirozený bezstarostný úsměv, nebo i na smutek nějak nemáme.

Shorty

Rozpaky - ze zdejší odpolední atmosféry. Ve městě jsme pptkali pár trampů, ale nikde nezasnělo samozřejmé a přirozené Áhoj, Taký na Portu?.. Na výstavišti pozdrav s několika známými - s ostatními ani pokývnutí hlavy. Jen pohledy zjišťující a hodnotící. Jako by se ztratil pocit vzájemnosti a souměřitelnosti, jen nespojitost cizích lidí. A jinde zase prodké potřásání rukou, poplácávání po rameni - perfektní hra na kamarádství, které se jinak než ve velkých a hlasitých slovech neprojevívá.

Wickie

Parodie na vojenskou maskovací síť, lesík z přežezaných stromků, plachta na msonicích a opět návní sluníčko s nápisem Porta /které se v hrázných batvách objevuje na plakátech pořadatelů/ - řešení scény, na které se odehrávají hlavní soutěžní večery. Nenápaditost, stereotyp, nedocení publikum, které by bylo schopné vnímat i řešení skutečně výtvarné.

Wickie

O dešti a idelitech nad Plzní nspíše jistě dost Portýp. Poděkování všem elektrikářům je nutné. Co do samotného večera myslím, že dešť byl jen ku prospěchu. Publikum se semklo, dívalo se s jakousi odhodlaností vzbuzující dobré pocity, Je to trochu paradoxní, ale voda vzbudila jiskru.

Shorty

Co se nelíbilo?

Za všechny: Topas Pardubice. Muzika-klišé, výplň bez nápadu, texty? Cítujeme jednu se soutěžních písni

Světlo:

Je v něm všechno
a vypadá jak nic,
Je v něm všechno
a ještě mnohem víc
Hoří a v tom je jeho síla,
že se tmy dělá den co
chtěl by jenom hrát...

/Brrr.Hrůza./

V podobném duchu vtípů vyšeptalých vět jsme toho slyšeli mnoho. Shorty

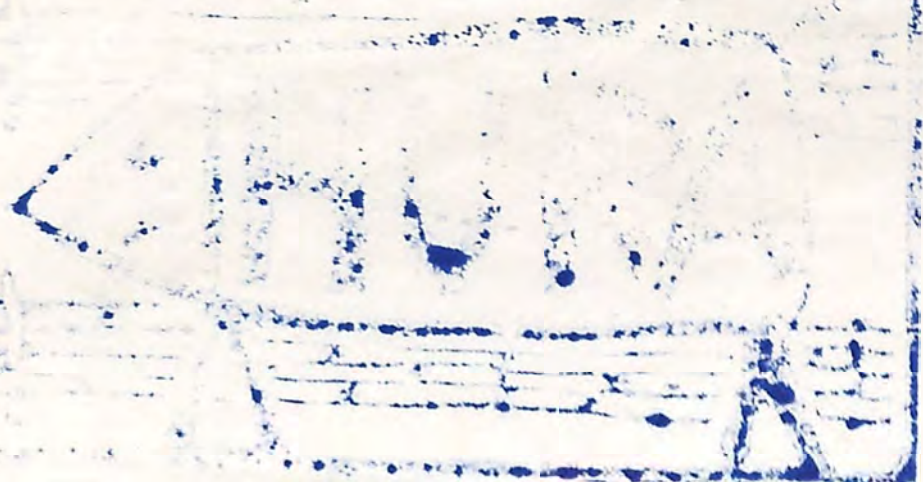
Tak tedy patnáct a to ještě bez titulní strany. Tedy dobré dvě a půl strany fotografií, které stejně postrádají do značné míry sdělnost a plní spíš funkci dokumentů. Neupírám jim místo na světě, ale věnovat jim tolik místa v časopisu, jehož autoři si stěžují na nedostatek ~~úspěšného~~ prostoru, je neodpovídající. Peča

Stává se z Porty výdělečný podnik? Nechtějí někoho obviňovat, ale letos se ceny jídla a pití hodně vyvýšily do výše pro mnoho lidí neúnosné. Nestěžíly by snad obyčejný párek s hořčicí, než klobása na sedm a roz-

něná játra za devět korun - co k tomu dodat?

Nejvíce mne ale zarazil, a nejen mne, poplatek tři koruny za pronajmutí kusu trávy /nebo škváry/ za nocleh na osobu a noc. A k čemu při tom ještě slouží podrobný výpis z občanského průkazu - to už opravdu nevím. Má snad někdo obavu, aby se by si nezkontrolovará trampové rozeslí stadion na památku? Když byla ~~kazka~~ v Olomouci možnost spát zadarmo bez kontrol na stadionu s krytou tribunou a sprchami - a někdo si nestěžoval - proč není podobná možnost i zde?

Nezáleží to náhodou na lidech? Česílko



Obtěžkaná písnička, dalo by se říct na většinu toho, co jsme na včerejším deštivém koncertu slyšeli. Zatížená, ztěžklá obsahem, zpíváním, hraním. A pokud je někde pramen života, nápadu, neudržitelný tlak nutnosti vyslovit, obaluje se a tvaruje do šediva velice rychle - snaha o formální dokonalost - dobrý vokál, dobrý doprovod - to všechno nespojitě, bez vnitřní celistvosti. Zanáší se také upřímnou snahou o říkání pravd, zlovykem říkat lidem něco důležitého /zdůvodnit si také, proč vlastně zpívám/. Nechtějí-li mluvit o krizi písničky, musím alespoň o jistě rozbředlosti.

Měl jsem chuť položit všem skupinám otázku:

Proč hraje a píše písničky?

Z pravděpodobné většiny odpovědí znějících: "Abych udělal lidem radost" by se pak oloupala fráze po frázi a co by zbylo? Hodně pustého ukazování se, trochu nejistoty, trochu setrvačnosti a jistě také nadšení - neupírám.

Kolik písniček, které jsme slyšeli, mají jejich interpreti potřebu zapívat tak jak jsou?

JEDINĚ tak jak jsou?

Mám někdy pocit, že v předstávě hrající skupiny je písnička triko, které se obléká, aby vynikly kvality těla, svaly a hrudník, že je trochu jedno, na čem se budou předvádět.

Shorty

Kdo si HURÁ nechá
pokouše ho blecha.

Blecha